

μέρους της Κηράχας, χωρίου κειμένου σχε-
 παραλλήλως με τὸ Μεργάλι, ἐκτισμένον εἰς τὴν
 ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Ἐκ τοῦ χανίου της Κη-
 ὄπερ ἐστὶ ὠκοδομημένον εἰς τὰ χεῖλη της
 ἀπέχει ἕως δύο χιλιάδας βημάτων ἢ γέφυρα τοῦ
 ὑπὸ της ὁποίας διαβαίνει ὁ ποταμὸς Χασσίας,
 εἶναι κλάδος τοῦ Πηνειοῦ, καὶ ὁ ὁποῖος ὀλίγον
 φέρει τὸ ὄνομα Σαλιμβρίας. Ὁ Χασσίας ὁ
 ἰσχυρὸς καλεῖται ὁ Ἴων (1) καταβαίνει ἐκ τοῦ ἀ-
 ἰσχυροῦ Φλαμουρίσι, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὁποῖου
 εἶναι ὁ τόπος τῶν Κ.λεπτοχωρίων.
 ὁ τόπος οὗτος κατοικήθη πολὺν καιρὸν ἀπὸ συμ-
 κληπτῶν, οἵτινες διημισηθῆσαν μέχρις ἡμῶν
 ἔδρα εἰς τὰς χεῖρας τὰ λείψανα ἐλευθερίας, ἣν
 ἀπαρτίτης της Ἡπειροῦ τοῖς ἤρπασε. Ἄν καὶ
 ἐψάλλον ἕως τὰ ἀνδραγαθημάτά των ἡ δὲ
 τοῦ Ὀλύμπου ἐπαναλάμβανε τὰ δόματα τοῦ
 Κολζάνι, τὸν ὁποῖον ἡ Γερμανία ἠρίθμει εἰς
 ταγματάρχας τοῦ στρατοῦ της. τοῦ Μπουκουβά-
 τοῦ τρόμου τῶν Μωαμεθανῶν Ἀλβανῶν τοῦ
 ὄστις ὑπερασπίσθη ἐπὶ εἰκοσαετία τὴν ἐλευ-
 τῶν Χριστιανῶν της Ἑλασσῶνος τοῦ Τόσκα
 εἶπον εἶδον νὰ διώκῃ τοὺς Τούρκους ἐκ της ἀκ-
 πόλεως τοῦ Γρεβένου, εἰς πῦρ καὶ σιδή-
 παραδίδων αὐτούς τοῦ Καραλή, ὅστις ἐθασί-
 ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου, τοῦ Βλαχάβα, τοῦ ἄλλοτε
 τῶν Χασσιῶν τοῦ Μακροθανάση καὶ τοῦ
 σουλλίου, οὗ ἐούγκριναν μετὸν Λεωνίδαν,
 οἵτινες ἐμαρτύρησαν διὰ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. Ἡ
 αὐτὴ ἦτις εἶδε τὰ τελευταῖα της Θεσσαλίας τέ-
 τὰς δυνάμεις τῶν ὁποίων τὸ τυρλὸν πεπωμένον
 καίκε, κατοικεῖται εἰς τὴν ἀπὸ ἀνδρείους ὄρειούς·
 τὰ ὀνόματα τοῦ Ἀρμεδίου καὶ Ἀριστογαίτωνος
 εὐρίσκονται εἰς τὸν εὐψυχίας βρῦνοντα ὕμνον τοῦ
 σουβίλα, (2) ἐμμελλον ἐπὶ τέλους νὰ ἐκλείψωσιν
 τὴν διανοίαν νὰ ψάλλωνται, διότι ἡ πατρίς των
 τὸς ὑπερασπιστὰς της, ἡρηκουμένη ἡμέρα τῆς
 ὑπὸ τῶν βαρβάρων.

ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΜΗΟΥΚΟΒΑΛΑ.

Τ' εἶν ἀχὸς ποῦ γίνεται καὶ ταραχὴ μεγάλη,
 ἡ βουβάλια σγάζονται; μὴνα θεριά μαλόουν;

(1) Στραβ. βιβλ. VII, σ, 327.
 (2) Ἡ χρονολογία τοῦ ὕμνου τούτου ἀναβα-
 εἰς τὸ ἔτος 1730, καὶ οἱ στίχοι του ἄδον-
 εἰς ὀλην τὴν Ρούμελην, μέχρις αὐτῆς τῆς
 Ἰωναντινουπόλεως. Ὁ δὲ Μπουκουβάλας ἀπέ-
 εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς προσκυνητῆς, ἀ-
 πρὸ προηγουμένως εἶχε γίνει ταγματάρχης ἐν
 Ρουσία. Ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἄσμα ὡσαύτως
 τῶν Χρησίου Μηλιῶν, ὅστις ἀπέθανε πρὸ
 τοῦ τέλους τοῦ XVII αἰῶνος.

Κι οὐδὲ βουβάλια σγάζονται κι οὐδὲ θεριά μα-
 (λόουν
 Ὁ Μπουκουβάλας πολεμᾷ με χίλιους πεντακόσιους,
 Σ' τὴν μέσην σ' τὸ Κεράσσοβορ, καὶ σ' τὴν Καιρού-
 (ριαν χώραν,
 Κόρη ξαρθὴ ἐχοῦσ' ἀπὸ τὸ παραθύρι.
 « Πάψε, Ἰαννὴ τὸν πόλεμον, πάψε καὶ τὰ τουφέκια,
 » Νὰ κατακάτῃ ὁ κορνιαχτὸς τὰ σηκωθῇ ἡ ἀντάρα,
 » Νὰ μετρηθῇ τ' ἀσκέρι σου, τὰ ἰδοῦμεν πόσοι λελ-
 (πουν. »
 Μετροῦνται οἱ Τούρκοι τρεῖς φοραὶς καὶ λελποῦν
 (πεντακόσιοι,
 Μετροῦνται τὰ κλεφτοπούλα, τοὺς λελποῦν τρεῖς
 (λεβέντες,
 Ἐπῆγ' ὁ ἕνας σ' τὸ νερόν, κι ἄλλος ψωμὶ τὰ γέρη,
 Ὁ τρίτος ὁ καλύτερος στένεται σ' τὸ τουφέκι.

ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΗΛΙΟΝΗ.

Τρία πουλάκια κάθορταν σ' τὴν βάρη σ' τὸ λιμέρι
 Ἐνα τηράει τὸν Ἀλμυρόν, κι ἄλλο κατὰ τὸν Βάλτορ,
 Τὸ τρίτο, τὸ καλύτερον, μυρολογεῖ καὶ λέγει.
 « Κύριέ μου, τί ἐγίνηκεν ὁ Χρῆστος ὁ Μηλιῶνης;
 » Οὐδὲ σ' τὸν Βάλτορ γάνηκεν, οὐδὲ σ' τὴν Κρύαν
 (βρῦσι. »
 » Μᾶς εἶπαν, πέρα πέρασε καὶ ἐπῆγε πρὸς τὴν
 (Ἄρταρ,
 » Κ' ἐπῆρε σκλάβον τὸν Κατὴν μαζί με δυὸ Ἀ-
 (γάδαις.
 » Κι ὁ Μουσελίμης τ' ἄκουσε, βαρεὰ τοῦ κακοφάνη,
 » Τὸν Μαυρομάτην ἔκραξε καὶ τὸν Μουχτὰρ Κλεῖ-
 (σοῦραν » —
 » Ἔσεῖς ἂν θέλετε ψωμὶ, ἂν θέλετε πρωτάτα,
 » Τὸν Χρῆστον τὰ σκοτώσετε, τὸν καπετὰν Μη-
 (λιῶνην,
 » Τοῦτο προστάζει ὁ βασιλιάς καὶ ἔστειλε φερ-
 (μάνι. »
 » Παρασκευὴ ἐξημέρωσε (ποτὲ τὰ μ' εἶχε φρεῖη!)
 » Κι ὁ Σουλεϊμάνης βάλθηκε τὰ πάγη τὰ τὸν εὔρη
 » Σ' τὸν Ἀλμυρόν τὸν ἔφθασε, κι ὡς γίλοι γιλη-
 (θῆκαν.
 » Ὁ Λορονκτις ἐπῆραν, ὅσοι τὰ ξημερώση,
 » Καὶ ὅταν ἐγάνη ἡ αὔρη, πέρασαν σ' τὰ λιμέρια.
 » Κι ὁ Σουλεϊμάνης γώραξε τοῦ καπετὰν Μηλιῶνη,
 » Χρῆμετο, σὲ θέλ' ὁ βασιλιάς, σὲ θέλουρ κ' οἱ ἀ-
 (γάδες. » —
 » Ὅσο ἔρ ὁ Χρῆστος ζῶτανδς, Τούρκους δὲν προ-
 (σχυράει. »
 » Μὲ τὰ τουφέκια ἔτρεξαν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον.
 » Φωτιὰν εἶδσαν σ' τὴν φωτιὰν, κ' ἔπασαν εἰς τὸν
 (τόπι. » (*)

(*) Σ. Μ. Ὁ περιηγητῆς της Ἑλλάδος ἀπά-
 σης Κ. Πουκεβίλ καθὼς ἐκγράφεται περὶ τοῦ πρώ-
 του ἰσματοῦ, ἀποκαλῶν αὐτὸ β ἄ β α ρ ο ρ β α -
 3